Година I. София, Вторникъ, 22 Априлъ 1903 год. Брой 8.

МАКЕДОНО-ОДРИНСКИ КУРИЕРЪ

В. „МАК.-ОДРИНСКИ КУРИЕРЪ“
излазя всѣкидневно.
Редактира се отъ
РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ.

Тримѣсеченъ абонаментъ
ТРИ ЛЕВА.
Единъ брой — 5 стот.

LE COURRIER
MACÉDO-ANDRINOPOLITAIN
JOURNAL QUOTIDIEN
Sofia — Bulgarie.

ВСИЧКО,
що се отнася до вѣстника, се адресира до
Павелъ Генадиевъ.

ОБЯВЛЕНИЯ
се приематъ само за 4-та страница и се плаща на редъ, букви гармондъ:
За първи пѫть . . . . 15 стот.
За всѣки послѣдующъ . . . . . 10 „
За повече отъ 5 пѫти — особни споразумѣния.

УЖАСИТѢ ВЪ СОЛУНЪ. ДА ЖИВѢЕ РЕВОЛЮЦИЯТА!

Онова, което революционната организация отъ Солунъ ни съобщава, е поразително. То е хвърлената рѫкавица право въ лицето на султана, както и въ лицето на Силитѣ, които сѫ подписали Берлинския договоръ. Ако има нѣщо, което да очудва цѣлия свѣтъ въ дѣйствията на възстанницитѣ, то е поразителната смѣлость на дѣйствие, чудната обмисленость на плана, неговата грандиозность. Поставени между два огъня, между двѣ безсърдечности — тиранията на турцитѣ и цинизма на европейцитѣ — тѣ се нахвърлятъ едноврѣменно и противъ еднитѣ, и противъ другитѣ. Какъвъ героизмъ каква смѣлость, каква самопожъртвувателность!

Въ втората столица на Европейска Турция, въ Солунъ, една шъпа революционери, дѣйствующи прѣзъ дълги години мълкомъ, тихо, незабѣлѣзано, въ мрака, ала съ ясно свѣтяща пѫтеводна звѣзда прѣдъ себе си — свободата на народа — ; една шъпа борци, отъ които всѣки мѣсецъ, всѣка седмица бива грабнатъ по нѣкой отъ азиатскитѣ крѣпости, за да бѫде замененъ съ 5, съ 10 други; едно малко вѣнче отъ идеални души, рѣшено всѣка минута да се самопожъртвува, вдига въ въздуха банки, клубове, хотели, сгради; прѣсича телеграфни жици, подморски кабели, водопроводни трѫби, газопроводни трѫби за освѣтление; подпаля параходи, пълни съ орѫжие за турската войска, вдига мостове, тунели и тренове въ въздуха; напада войската и жандармерията и посрѣдъ единъ хаосъ отъ гръмъ и мракъ долѣ и пламъци и димъ горѣ се сражава цѣла нощь и на слѣдующия день посрѣдъ пладне пакъ туря въ дѣйствия динамита, револвера и камата! Това сѫ солунскитѣ революционери, това сѫ може би ядката на Македоно-Одринското освободително дѣло, това сѫ първата смѣла стѫпка на възстанието на цѣлия народъ, това сѫ ония свети кости, изсрѣдъ които ще грѣйне свободата на Македония и Одринско

Анархисти ли сѫ? — Не, не и никога не! Тѣ сѫ бичътъ на анархията въ Турция, тѣ сѫ мощниятъ протестъ на всички затворени, ограбени, онеправдани, бити, изнасилени; това сѫ душитѣ на всички мѫченици, на всички изклани, избити, избѣсени, на всички жъртви на тиранията на турция и на безсърдечието на експлоататорска Европа. Искате ли да знаете кои сѫ? — Тѣ сѫ богътъ на революцията, тѣ сѫ прѣдтечътъ на свободата! Само мракобѣснитѣ служители на тиранията и на мрака виждатъ въ тѣхното лице прости анархисти; ние, и заедно съ насъ доблестно борящитѣ се населения на Македония и Одринско, виждаме своитѣ светии, своитѣ мѫченици, прѣдъ героизма и самоотречението на които дълбоко се покланяме. Едно население, измѫчвано, терзано безъ милость цѣли дълги години, цѣли вѣкове, дошло до самосъзнание, не може да дойде до други край, освѣнъ до Солунския. — Искате ли да знаете кои сѫ тие хора? — Тѣ сѫ буритѣ на Балканския Полуостровъ!

Въ Солунъ има сѣчь, има клане! Македонци, чуете ли? Просвѣтителната люлка на цѣла Македония, на всичко славянско, е оръсена съ кръвьта на стотини старци, жени и дѣца. Само отъ една махала, Кукушката, сѫ избити около 400 души. Затворитѣ сѫ прѣпълнени. Всичко будно и интелигентно въ Солунъ, Скопие и Битоля минава или подъ ножа, или подъ затворната рѣшетка. Не сѣщате ли се, че вие имате длъжности? Не чуете ли оня писъкъ, що иде отъ изкланитѣ и избититѣ и пронизва всѣко човѣшко сърдце?

Български народъ! Имашъ ли нѣщо общо съ жъртвитѣ на тиранията и съ мѫченицитѣ борци? Тогава? . . .

Колкото се отнася до Славянска Руссия и хуманна Европа тѣ могатъ да насърдчаватъ тие насилия, тие безчовѣчия; тѣ могатъ да свалятъ отъ бѣсилката Ибрахимовци, за да окачатъ на нея Георгиевви и Стояновци. Но тѣ трѣбва да знаятъ и едно друго нѣщо! И трѣбва да го запомнятъ! До като се не тури, до като се не наложи редъ въ тая държава на насилията и безправието, борящитѣ се ще насочватъ своитѣ куршуми и бомби безразлично къмъ всички ония, които прѣчатъ за спечелването на свободата, които спъватъ единъ способенъ за културно развитие народъ, които искатъ да убиятъ, да задушатъ мощния духъ на едно милионно население.

Солунскитѣ революционери сѫ анархисти, казвате вие? Е добрѣ! Тѣ сѫ анархисти за създадената и подкрѣпяна отъ васъ анархия! Тѣ сѫ ваша рожба! И до като вие ги клеветите, хулите, затваряте и убивате, ние заедно съ тѣхъ ще се провикнемъ:

Да живѣе революцията!

П. Г.

ТЕЛЕГРАМИ
на
Българската Телегр. Агенция.

Цѣла нощъ сражение въ Солунъ. Числото на убититѣ.

Цариградъ, 18 априлъ. По послѣдни единодушни консулски съобщения казватъ, че динамитнитѣ атентати и единичнитѣ сбивания и прѣслѣдвания въ Солунъ сѫ траяли до вчера заранъта. Покушение е имало и противъ германското училище. Нѣкои отъ съобщенията казватъ, че войницитѣ постѫпвали много жестоко при възстановяване на порядъка и че употрѣбявали орѫжие безъ необходимость, като напримѣръ при обискирване на кѫщи и при арестуване на лица. Споредъ едно съобщение, числото на убититѣ отъ двѣтѣ страни възлиза на сто души. Министра на външнитѣ работи вчера е съобщилъ, че имало убити турци 7 души, а ранени нѣколко дузини. Листата на погиналитѣ чужденци не е още напълно съставена, но се знае, че имало убити единъ френски швейцарецъ и единъ италиянецъ, а ранени седъмь души. Обискуванията на кѫщи и арестуванията на лица продължаватъ още. Скривалището, дѣто се е фабрикувало или пазѣло динамитъ, било открито. Безпокойствието на населението е още голѣмо. Търговията и съобщенията сѫ още прѣкѫснати.

——

Постѫпкитѣ на посланницитѣ по Солунското възстание. Засѣдание въ Илдѫза. Ултиматумътъ на Портата. Опасность отъ клане.

Цариградъ, с. д. Вчера всичкитѣ посланници направиха прѣдъ Портата прѣдставления чрѣзъ своитѣ драгомани въ съобщената ни отъ вчера смисълъ. Тази нощь има въ Илдѫза министерски съвѣтъ, но взетитѣ рѣшения не сѫ още извѣстни. Относително циркулярътъ, за който вчера съобщихме, се говори, че съ него Портата отхвърляла всѣка отговорность за произшествията и я хвърляла върху България. Слухове има, че Портата искала да отправи единъ видъ ултиматумъ къмъ България. Отпослѣ стана извѣстно, че единъ отъ посланницитѣ е настоятелно съвѣтвалъ на Портата прѣдпазителни мѣрки. Въ нѣкои отъ дипломатическитѣ крѫгове се опасяватъ, че мухамеданцитѣ, възбудени отъ многопрѣувеличенитѣ слухове по Солунскитѣ събития, може да се рѣшатъ на репресалии противъ мирното българско население, а може би и въобще противъ християнитѣ. Тази опасность се вижда вѣроятна и за това става необходимо вземането на прѣдохранителни мѣрки, съ които Портата да я прѣдвари. За сега обаче не се забѣлѣзватъ признаци за подтвърждение на тия опасения. Слухове имаше, че днесъ сѫ се опасявали отъ покушения при Селямлъка и дѣствителна, както тамъ, така и въ другитѣ части на града, полицейската служба бѣше усилена и патрули отъ войници, придружавани отъ полицейски, се твърдѣ начесто виждаха изъ града. Тукашни локални вѣстници още не смѣятъ да съобщатъ за Солунскитѣ събития.

——

Помилването на Ибрахимъ. Постѫпкитѣ на Зиновиевъ прѣдъ портата.

Цариградъ, с. д. Въ днешната си аудиенция руския посланникъ Зиновиевъ съобщилъ, че Царя е забавилъ до сега да